

تا بلای ژان ... ستار ئه حمهد

له ده رگای خوادا گرفتار
کـرپه ی خاکم له سه ر شانه
گهـلای دار ده کهم به زارو
هه وریش به لانک و جـلانـه

به رما کـلـه په ی کـتر
له تاریی شهوا راده خه م
وـردی فه نا بوون ده خوـنـم
رووده که مه که ناری خه م

له ناخی به ردینی مرـو
له نیگای خـر راده مـنـم
تریفه ی مانگ رامده کـشـه
شنه ی به فرو با ده دوـنـم

له هه نگاوی بـه ههـوـستا
له نـو ئه فسوونی سته ما
ئاسمان تا بلای خوـنـی خه مه
مانگ خنکاوه له نـو ته ما

له جه وری ئـمـه ی چه توون و
تـر نه بوونی دیده ی کوـرمان
ئهم خاکه ژان دایگرتوو
ئاسمان بـی نا بـت به مامان

خودایه دونیا هه پروون بوو
تـه بـهـی حه زی تـه وا بـه
ئهم گه له م دیلی فیرعه ونه
نا بـت مووسایه کی تیا بـت

ستار ئه حمهد